

[Justitsministeren.]

paatager sig. Man laaner jo et bestemt Beløb ud, og det ved man da, hvad er.

Hvad jeg maa bebrejde det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal i denne Forbindelse, er, at han vildleder Befolkningen, saa vidt den har Tillid til ham og Tro paa ham, naar han siger, at det, han her har stillet op, er noget, som Staten kunde paatage sig. Thi det kunde Staten slet ikke gøre. Det er umuligt, at Staten kan garantere, at Landbrugets Kreditorer alle skal faa deres fulde Betaling, efter at en saadan Udsættelse som den, her er bragt i Forslag, er gennemført, en Udsættelse, som alle erkender det er nødvendigt at give.

Ordføreren (Gerhard Nielsen): Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde, at fordi de juridiske Professorer havde udtalt sig for Lovforslagets Grundlovsmæssighed, var det ikke fastslaaet, at det var i Overensstemmelse med Grundloven. Nej, det kan naturligvis siges, saadanne Spørgsmaal kan jo indbringes for Domstolene, det er rigtigt... (Afbrydelse af *Justitsministeren*). Naa, Justitsministeren mener ikke, det kan lade sig gøre... men i hvert Fald maa jeg dog anse det for givet, at naar samtlige tilstedeværende Medlemmer af det juridiske Fakultet — der manglede kun een paa det Tidspunkt — erklærer, at Loven ikke er i Uoverensstemmelse med Grundloven, maa det tages for en Afgørelse, som neppe kan bestrides.

Under sin Omtale af det Ændringsforslag, Venstre har stillet, fremhævede det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal meget stærkt, at han ansaa det for meget heldigt, at den Henstand, der eventuelt vilde blive ydet, kunde afbetales i flere Rater. Herom er vi ikke uenige, og jeg henviser det ærede Medlem til, at det ogsaa er forudsat i det Lovforslag, der er forelagt af Regeringen, idet det i § 4 siges, at naar Henstand gives, fastsættes det, hvor mange Rater Ydelsen skal fordeles paa, eventuelt udskydes, efter at Gælden i øvrigt er betalt.

Det ærede Medlem fremhævede ogsaa meget stærkt, at Staten ikke kunde skyde Ansvaret fra sig overfor Kreditinstitutioner, som muligvis paa Grund af denne Lov kom i økonomiske Vanskeligheder. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har glemt § 6 i Lovforslaget, der siger, at for saa vidt noget saadant kunde tænkes, bemyndiges Indenrigsministeren til at tilstaa Kredit- og Hypotekforeninger Lempelser med Hensyn til Udtrækning af Kasseobligationer, som skøn-

nes nødvendige af Hensyn til denne Lovs Bestemmelser. Ogsaa den Mulighed er jo forudsat i Lovforslaget, at Kreditinstitutioner kunde komme i Vanskeligheder, og man har da anvist denne Vej.

Det er, som jeg sagde ved første Behandling, aldeles afgjort, at de Kreditorer, der her er Tale om, har den største Interesse i, at et Lovforslag som dette gennemføres, det vil ikke alene være i Skyldnernes Interesse. Thi Lovforslagets Gennemførelse vil betyde, ikke alene at Skyldnere faar Henstand, men ogsaa at der ved denne Henstand sikres Kreditor Mulighed for at faa sit Tilgodehavende betalt, derved at den paagældende ikke sættes fra sin Bedrift, men vedbliver at virke, kun at Ydelserne, naar Henstand gives, kan afvikles i flere Rater.

Det ærede Medlem har fuldkommen Ret i, at det ikke er Ord, der drejer sig om nu, men Handling. Jeg kan i denne Forbindelse ikke tilbageholde den Bemærkning, at den Handling, der øves af det ærede Medlem og hans Parti, er, som Ministeren ogsaa klart udtalte, af den Beskaffenhed, at den hindrer Lovforslagets Gennemførelse, og det forekommer mig, at Handling af den Art ikke kan bedømmes haardt nok. Thi der er mange Mennesker i vort Land, der venter paa Lovforslagets Gennemførelse for at kunne faa en haardt tiltrængt Haandsrækning.

Al den Tale om, at Regeringen kun har Afvisning og Afvisning overfor Krav om Hjælp til Landbruget, er fuldkommen urigtig. Der har fra Regeringens Side som for øvrigt allerede omtalt af det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) og af den højtærede Minister været fremsat en Række Forslag, som gaar ud paa at hjælpe Landbruget i det Forhold, som man nu mener at kunne gøre det, og vi har da aldrig her i Landet oplevet, at Staten har stillet 30 Mill. Kr. til Raadighed for en enkelt Stand, saaledes som det var Tilfældet med Krisehjælpen til Landbrugerne. Aldrig har man oplevet et Tilbud paa saa mange Millioner, som her er Tale om.

Man har tidligere ofte ved adskillige Lejligheder kritiseret de Tilskud, der gives til Arbejdsløshedskasser, eller den Hjælp, der ydes Arbejderstanden her i Landet. Jeg skal dog minde om, at i Modsætning til Landbrugerne, har Arbejderne gennem en Række af Aar indbetalt en Mængde Millioner til Hjælp for Kammerater, der bliver arbejdsløse. Har Landbrugerne nogen Sinde gjort noget saadant? Har man fra Landbrugets Side nogen Sinde fremsat den Tanke,